

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

Naistöoline ja naiskolhoosnik

34

Weebruar
1932

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

Si. Nadeshda Konstantinowna KRUPSKAJA

„Külwaja“ kirjastus

Leningrad, 3. juuli uul. 48

SISUKORD

	Lhk
Rahvusvaheline kommunistiline naistepäew — <i>S. A.</i>	1
Meie ajakirja „Naistöölise ja naiskolhoosniku“ viies aastapäew — <i>S. Allermann</i>	3
Enamline tuli kontrewolutsioonilise rahvusdemokratismi pihta — <i>H.</i>	6
Eestlased naiskolhoosnikkud, kehvik- ja keskmiktalunaised, asugem enamliselt kolmanda kewadise külwihoogtöö ettevalmistusele — <i>Hilda Wisnapuu</i>	7
Simiititsa kolhoos „Uus Tee“	10
Ilukirjandus:	
Wäike enamlane — saksa keelest tõlkinud <i>A. J.</i>	12
Mändade all (luuletus) — <i>Linda Hämalow</i>	14
Kindlustame rahvusvahelist sidet:	
Klass klassi vastu — <i>Ella Pöögelmann-Karu</i> tõlke	14
Naised wõitluse eelridades	15
Sõnumid:	
Eesti tööliste Haridusmaja naisseitsiliste tööst — <i>Anette Nuia</i> .	16
„Noor kündja“ nimelise kolhoosi karjakaswatusest ja selle eest hoolitsemisest — <i>Linda Hämalow</i>	19
Iga kolhoosnik olgu huwitatud kolhoosi majanduslisest kindlus- tamisest — Naiskolhoosnik <i>M.</i>	20
Naiskolhoosnikud, wõtke eeskujuks karjakaswatuse alal Liisa Linolt — <i>P. W.</i>	20
Konkurs-ülewaatus parema loomakaswatuse kolhoosi kaubafarmi ja naiskolhoosniku peale.	

8. märtsil — palaw enamline terwitus terwe maailma naistöölistele!

Elagu rahwuswaheline naistepäew! Elagu Komintern! Elagu üleilmne Oktoober!

Rahwuswaheline kommunistline naistepäew

Käesolewal aastal pühitseme meie 8. märtsi erakorralistes tingimustes.

Maailma kõige suurem majandusline kriis, mis areneb kapitalismi üldkriisi alusel, on wõtnud oma alla juba kõik kapitalistlised riigid ja saaduste walmistamise harud. Ta on tekitanud ennenägematu suure tööpuuduse ja toonud ühes töötawate hulkade ennenägematu wiletsuse.

Nii on kapitalistlistel maadel. Meie aga siin, Nõukogude Liidus, sel ajal, kui kapitalistline maailm ägab kriisi walus, oleme ÜK(e)P leninlisel juhtiwusel sotsialismi ehitusel hiiglawõitlusid saawutanud, oleme lõpetanud endi riigi sotsialismi alusmüüri ehitamise.

Ajalooline küsimus: „kumb — kumba“ on tööstuses ja põllumajanduses lõpulikult sotsialismi kasuks otsustatud. Nõukogude Liidus ei ole tööpuudust, ei ole töötawate hulkade wiletsust. Siin paraneb töötawate hulkade aeline ja kultuuriline olukord iga päewaga. Kaswab hulkade loow aktiivsus sotsialismi ehitusetöös, tööstuses linnas ja maal süwenewad uued tööwõimad, sotsialistline wõistlus, lõõk-töö ja brigaadide töö muutub walmistuses keskpunktiks.

Kõik need saawutused oleme kätte saanud wõitluses partei õige leninlise pealiini eest, wõideldes parempoolse ja „pahempoolse“ kallaku ja nende leplikult suhtujate wastu, kontrewolutsioonilise trotskismi ning mädanenud liberalismi wastu.

Partei 17. konverents seadis N. Liidu töörahwahulkade ette uued suured ülesanded. Et neid täita, peame jatkama wõitlust kallakute wastu, peame oma tööd tõsiselt ümber korraldama sm. Stalini poolt ülesseatud kuue tingimuse alusel. Tehes seda — wõime ja suudame wiieaastaplaani wiimase aasta ülesandeid täita. Selle edust on tingitud ka teise wiieaastaplaani edukas täitmine.

Meie kaswame ja areneme imekiirelt. Juba teise wiieaastaplaani peaülesanne on „kapitalistliste olluste ja üldse klasside lõpulik likwideerimine, nende põhjuste täielik häwitamine, mis tekitawad klassiwahesid ja eksploateerimist ja kapitalismi jäänustest wõidu saamine majanduses, mõttewiisides, kogu riigi töötawate elanikkude hulkade muutmise klassitu sotsialistlike ühiskonna teadlikkudeks ja aktiivseteks ehitajateks.“ (Molotow.)

Kapitalistlike ilma ennenägematu majanduslike kriisi ja sotsialismi ülesehituse hiigla saawutuste üksteise kõrwale seadmine näitab kapitalistlistel maadel wõitlewatele töörahwahulkadele kõige paremini ja kõige selgemini sotsialismi süsteemi paremusi. Näitab, missugune kuristik on kahe maailma, nende kahe süsteemi wahel.

Kapitalistline ilm otsib ja püüab wäljapääsuteed leida kriisist imperialistlike sõdade kaudu, interwentsiooni kaudu Nõukogude Liidu wastu.

Sellepärast on sõjahädaoht käesolewal ajal terawam kui kunagi warem. Tegelikult on sõda juba Kauges Idas alanud. Jaapani imperialistid on oma alla wõtnud Mandshuuria ja asunud Hiinamaa teiste tähtsamate poliitiliste ja majanduslike osade okupeerimisele.

Imperialistide peaesmärk selles sõjakäigus on, ühest küljest, Hiinamaa, kui rikka tooresainete turu ärajaotamine, ja, teisest küljest, luua Mandshuuriast sõjaline baas interventsiooniks N. Liidu vastu, ning, kolmandaks, rõhuda maha Hiina rewolutsiooni, Hiina nõukogude piirkonda, mis rewolutsioonilisi ideesid laiali kandes ähwardab hädaohtlikuks saada terve Idamaale ning ühes sellega ka imperialistliste rööwriikide asumaadele.

Imperialistide plaanidele seab ennast vastu rahwuswaheline proletariaat. Ta on juba wõitlusesse astunud imperialistlike sõja vastu ja näitab oma solidaarsust hiina tööliste, astub wälja Nõukogude Liidu ja Hiinamaa nõukogude piirkonna kaitseks. Paljudes linnades kapitalistlistel maal on töölisteklass selles sihis juba hulgad liikuma pannud, on organiseeritud hiiglasuured tööliste demonstratsioonid, koosolekud jne Ameerikas, Saksamaal ja weel paljudel teistel maal.

Kominterni juhatusel teeb rahwuswaheline proletariaat kõik, et muuta imperialistlist sõda kodusõjaks oma kapitalistide vastu, terve maailma kapitalistlike süsteemi lõpulikuks häwitamiseks.

Selles wõitluses peawad töötawad naisterahwaste hulgad ühes meestega wõitluse eesrinnas sammuma.

Kapitalistid püüawad kõik kriisi raskused töötawate hulkade õlgadele weeretada. Alandatakse töötasu, pikendatakse tööpäewa, kärbitakse wõi likwideeritakse töötute abiandmine täielikult.

Iseäranis raske on nüüd kriisi ajal naistööliste olukord. Kapitalistid, et oma eksploateerimise võimalusi suurendada, wõtawad terve rea tööstusharudesse peajasjalikult naisi, kelle tasu palju madalam kui meestel. Kapitalistlistel maal ei saa naistööline mehega wõrreldes ühesuguse töö eest ühesugust töötasu.

Nüüd, kriisi ajal, on meeste ja naiste tööpalkade wahe eriti laienenud. Keskmiselt saawad naistöölisid ainult 50% meeste palgast; Prantsusmaal 70%, Poolamaal 60—65%, Hiinas, Jaapanis ja Indias ainult üks-kolmandik wõi weerand mehe palgast.

Samuti wiiakse palgade alandamine läbi eestkätt neis tööstusharudes, kus kõige rohkem just naisi on, nagu kiutööstuses, toiduainete- ja tubakatööstuses. Poolamaal alandati 1931. aasta lõpul kiutööstuses, kus 80% naistöölisi, korraga 30% wõrd palkasid.

Sellepärast on kapitalistlistel maal täna tööliste üheks tähtsamaks wõitlusehüüdsõnaks: ühesuguse töö eest ühesugune tasu. Proletariaat peab ühisel jõul wõitlusesse astuma töötawate naisterahwaste rööweksploteerimise vastu.

Naisseltsiliste tööpäewa pikkus on kapitalistlistel maal 10—12 tundi. Inglismaal on 12-tunnine tööpäew, Jaapanis ja Hiinas 14—16 t. Eestis töötawad naistöölisid 10—12 t. päewas.

Enam ja lapse kaitsest ei ole juttugi. Naistöölisid, kartes, et neid töölt lahti lastakse, warjawad harilikult oma raskejalgust, nii et isegi niisugusel arenenud kapitalistlistel maal, nagu Saksamaa, tuleb õige tihti ette, et naised tööolles tööpingi taga sünnitawad.

Eriti raske on naistööliste olukord Idamaadel. Emad on sunnitud seal lapsi tööle kaasa wõtma, sest neid ei ole kuhugile jätta wõi jälle annawad lastele kodu oopiumi (uimastaw aine), et nad nende äraolekul terwed päewad magaksid... Lapsed, kui nad emadega ühes on, peawad niiskuses ja suure palawuse käes terwed pikad päewad — 14—16 tundi — wabrikus wiibima ja tihti jääwad nad ronides masinate wahele. Niisugune olukord kapitalistlistel maal suurendab weel enam laste surewuse ja õnnetute juhtumiste arwu.

See naistööliste wäljakannatamatu ja jultunud eksploateerimine, mis iseäranis nüüd kriisi ajal kaswanud on, purustab naistööliste seas wiimsed pettepidid olukorra parandamisest kapitalistlikes korras ja tõmbab neid ikka enam ja enam kommunistlike parteide ümber — aktiivsesse wõitlusesse kapitalismi vastu.

Wiimastel aastatel on paljudel maal õige tihti just naised aktiivsed streigiõhutajad olnud.

Naised wõitlewad aktiivselt streigimurdjatega ja politseiga, sammuwad demonstratsioonide eesotsas, kaitsewad ja päästawad politsei käest kommuniste-kõnemehi, wabastawad aresteerituid jne.

Heitluses politseiga ja sandarmitega õn wiimastel aastatel palju naiseltsilisi langenud ja paljud neist waewlewad wanglates.

Itaalias, Hispaanias, Austrias, Tsheho-Slowakkias, Rootsis, Ameerikas, Jaapanis, Hiinas, Indias, Soomes, Lätis ja Eestis — igalpool wõitlewad naiseltsilised proletariaadiga ühises wäerinnas.

Tänane päew, 8. märts, on suur wõitluspäew, töötawate naistehulkade mobiliseerimispäew terwes maailmas — wõitlusesse ühes kogu maailma töölistega kapitali pealetungimise, sõjahädaohu ja Nõukogude Liidule kallaletungimise organiseerimise wastu.

Meie naistöoliste, naiskolhoosnikkude, kehwikute ja keskmikkude talunaiste ja töölistenaiste ülesanne on siin, Nõukogude Liidus, kõik oma jõud, kõik oma oskus ja energia mobiliseerida wiieaastaplaani wiimase aasta täitmisele, teades, et sellega ei ehita meie mitte ainult oma kodus sotsialismi, waid aitame ka kaasa rahwuswahelisele proletariaadile tema raskes wõitluses kapitali wastu. Meie ei tohi ühekski minutiks unustada, et meie sotsialismi ülesehituse hiiglasawutused, meie riigi — *rahwuswahelise proletariaadi löökbrigaadi* — kindlustamine on üleilmse wõidurikka Oktoobri pant. Sellepärast töötawad tänna, 8. märtsil, siin Nõukogude Liidus kõik töötawad naistehulgad linnas ja maal kõik oma jõud anda sotsialismi ehitustöö uute suurte ülesannete täitmiseks.

Kapitalistlistel maadel demonstreeriwad tänna, 8. märtsil, kõik töötawad naistehulgad julgelt rahwuswahelise töölisteklasi ühismeelt ja walmisolekut wõitluseks sotsialismi wõidu eest terwes maailmas.

Elagu rahwuswaheline proletaarne rewolutsioon!

Elagu proletaarne rewolutsioon Eestis!

S. A.

Naistöölised! Uue sõja ettewalmistamisele Nõukogude Liidu wastu — wastame wiieaastaplaani täitmisega nelja aasta kestel. Aktiivse tööga Oso-Awiahimis ning ROKK-is kõwendame Nõukogude Liidu kaitsewõimet. Enamline terwitus punawäele — wahwale nõukogude piiriwahile.

Meie ajakirja „Naistöölise ja naiskolhoosniku“ wiies aastapäew

Täna pühitseme meie oma ajakirja wiendat aastapäewa.

Selle wiie aasta kestel on ajakirjanduse tähtsus määratumalt kaswanud. Lenin, kes paremini kui ükski teine tundis töölisteklasi wõitluseabinõusid, andis ajakirjandusele suure tähtsuse. Ta ütles: „Ajaleht ei ole mitte ainult kollektiivne agitaator, waid ka kollektiivne organisaator.“

Wäga iseloomustaw on ka see, et just sm. Lenin oli esimene, kellele mõte tekis naistöölisele erilist kirjandust ja ajakirjandust luua. Sl. Krupskaja kirjutab: „Wladimir Iljitsh mõtles alati selle peale, kuidas naistöölise ja talunaisterahwa teadlikkust wirgutada, kuidas neid organiseerida ja töölisliikumisesse tõmmata. Kui meie alles Siberis asusime, soowitas ta mulle naistöölise üle ühte broschüüri kirjutada. Mina kirjutasin, tema aitas ja andis nõu. Pärast, kui Wladimir Iljitsh wäljamaale

sõitis, et seal ajalehte „Iskrat“ („Säde“) välja anda, muretses ta ka selle eest, et ülemalpool nimetatud brošüür välja saaks antud.“

1914. aastal asus meie partei Wenemaal esimest korda juba hulgalise naisteajakirja „Rabotnitsa“ („Naistöoline“) väljaandmisele.

Ka selle ajakirja väljaandmise algatajaks ei olnud keegi muu kui Lenin.

Sl. A. Jelisarowa kirjutab: „1913. a. dets. kuul sain oma wennalt Wladimir Iljitshilt, kes sel ajal Krakowis elas, ingliskeelse kirja. Selles kirjas avaldas W. I. mulle seda mõtet, et tarwis on naistöoliste erilist ajakirja organiseerida. W. I. soovitas toimetusse wastawaid inimesi otsida ja palus esialgul seda saladuses hoida.“

Meie ajakirja toimetus.

Paatemalt paremale poole, istuwad: H. A. Nuia, S. Allermann, E. Päll, Juhkam; seisawad: E. Pöggelmann-Karu, S. Kirsch, A. Wakker, H. Wisnapuu.

Lenin, kui laiade hulkade organisaator ja pärastine proletaarse rewolutsiooni — Oktoobrirewolutsiooni — juht, tundis juba siis, et erilise töö kaudu naiste seas on võimalik kõige kergemini, kõige paremini ja kõige kiiremini mahajäänud naisterahwaste hulke proletaarsesse võitlusesse tõmmata. Et Leninil õigus oli, seda on meile näidanud meie mitmeaastased kogemused töö organiseerimises naiste seas Lenini põhimõtetele ja ka kapitalistlike maade komparteide saawutused naistetöös wiimastel aastatel.

See, et ka meie, eestlased, võimaluse saime naisseltsilistele eri-ajakirja välja anda, on meie üldises töös eestlastest naisseltsiliste seas suureks edusammuks olnud.

Esimesed neli aastat oli meie ajakiri „Naistöoline ja talunaisterahwas“ raske majanduslises seisukorras. Wahest tuli ette isegi seda, et naisseltsilised omal jõul pidid kiiresti toetusepidu organiseerima, et järgmist nummert välja anda. Õige tihti tuli naisseltsilistel uute klischeede — piltide — tegemiseks raha annetada jne, et meie ajakiri saaks elada ja ilmuda. Ka ei ole ajakirjal kuni senini ühtegi palgalist töolist olnud. Seda tööd on teinud kogu aeg toimetus ühiskondlise töö korras, teistel aladel ametis ja muude töödega koormatud olles.

See raske majandusline olukord ei annud võimalust ajakirja eelmistel aastatel rohkem kui üks kord kahe kuu tagant välja anda (6 nummert aastas), mis igatahes ka ajakirja omanduslike külje peale oma mõju jättis. Nii harwa ilmudes ei suutnud „Naist.

ja talun.“ wahest õigel ajal kõigi praktiliste päewaülesannete kohta selgitust anda ja naisterahwaste hulke nende täitmiseks organiseerida.

Kuid siiski, kõigi raskuste ja puuduste peale waatamata, oleme meie juba hulk tööd ära teinud ja tuntawalt edasi jõudnud.

„Naist. ja talun.“ on suutnud nende aastate kestel oma ümber naistehulke koguda. Seda tõendawad paljud kirjad kohtadelt. Siberist kirjutatakse meile: „Oma ajakirja oodatakse ja loetakse kaanest kaaneni. Meie küla sisemises elus on „Naist. ja talun.“ tuntawa pöörde toonud, eriti meie naisseeltsiliste teadlikkuse tõstmise alal.“

„Naist. ja talun.“ on suutnud oma ümber lugejate hulke koguda, ta on tellijate arwu poolest, meie teiste eestikeelsete ajakirjadega wõrreldes, esimesel kohal. Ka sidet hulkadega on organiseeritud. „Naist. ja talun.“ on hulgalises töös naisseeltsiliste seas linnas ja maal palju kaasa aidanud. Selle wiie aasta kestel on ta ühes Leningradi naisteaktiiviga mitu maa- ja linnanaiste sideõhtut, konwerentsi organiseerinud, kus on arutatud tähtsamaid poliitilisi ja sotsialismi ehituse küsimusi, ning antud praktilisi juhtnõõre edaspidiseks tööks. Ka käesolewal naiste-päewal organiseerib „Naist ja naisk.“ toimetus Leningradi oblasti eestlastest naiskolhoosnikkude nõupidamise.

„Naist. ja naisk.“ on suutnud iseäranis wiimasel aastal, kus ta tihemini ilmub, oma ümber organiseerida nii linnas kui maal hulk kaastöölisi ja kirjasaatjaid.

Silmas pidades ajakirjanduse järjest kaswawat tähtsust, tuleb toimetusel weel rohkem tähelepanu pöörata kirjasaatjate organiseerimisele ja kaswata-misele.

Möödunud aastal seadis meie partei keskkomitee kirjasaatjate ette teised ülesanded ja näitas oma otsuses, kuidas tuleb kirjasaatjatel töötada: „Kui kirjasaatjate töös, ütleb — keskkomitee otsus, arene-mise esimesel ajajärgul kirjasaatjate peaulesandeks oli mehhanismi „wäikeste“ puuduste awalikuks tege-mine ja paljastamine, siis peawad tööliste- ja küla-kirjasaatjad praegusel ajajärgul palju sügawamalt sotsialismi ehituse küsimustesse tungima, igakülgset puudusi paljastama ja sotsialistilise ehitustöö kõikide alade wäljapaistwamaid jaatawaid külgi walgustama, alates tööpingist, töökojast jne.“

See tähendab, et kirjasaatjad peawad kõigepealt ühes puuduste paljastamisega ära näitama ka need teed, kuidas puudusi kõrwaldada, kuidas tööd tõsta, peawad walgustama tööstuse, sowhoosi ja kolhoosi edusaawutusi, et mahajäänumaid kaasa tõmmata, oma kogemusi neile edasi anda, puudusi töös kõrwaldada ja hulke õhutada mitte üksi tööstus-plaani täitma, waid teda ka ületama.

Käesolewa esimese wiieaastaplaani wiimane aasta ning sellele järgnew teise wiieaastaplaani täitmine seab ajakirjanduse ja kirjasaatjate ette weel suuremad nõudmised. Teise wiisaasta kestel peame lõpulikult klassid likwideerima, need põhjused häwitama, mis klassiwahekordi ja eksploateerimist tekitawad, peame wõidu saama kapitalistlistest jäänustest majanduses ja inimeste mõttewiisides — wiimane üles-anne seab eriti just ajakirjanduse ette suured nõudmised. Et neid täita, ellu wiia, tuleb „Naist. ja naiskolhoosnikul“ weel rohkem oma ümber kirjasaatjaid organiseerida, nende tööd weel rohkem juhtida, weel rohkem sidet kindlustada naistöolistega ja

Sl. Linda Hämalow,

kolhoosnik, noorteühingu liige. Meie aktiivne kirjasaatja.

töölistenaistega linnas, eesti kolhoosidega ja delegaatide koosolekutega maal, et aidata neil organiseeruda sotsialismi ehitustöö praktiliste ülesannete täitmisele ja kasvatada neid teadlikkudeks aktiivseteks sotsialistlike ühiskonna ehitajateks.

S. Allermann.

Töötavad naised! Leninlise partei juhtimisel —
uutele võitudele.

Elagu leninlane ÜK(e)P keskkomitee ja terve maailma proletariaadi juht sm. Stalin.

Enamine tuli kontrrevolutsioonilise rahvusdemokratismi pihta

ÜK(e) Partei leninlisel juhtimisel on Nõukogude Liidu töötavad hulgad sotsialistlike ehitustöö väerinnal hiiglasuuri võitused saavutanud. Wiieastaplaani edukas täitmine nelja astaga, kehvik- ja keskmiktalurahwa majapidamiste kollektiiviseerimine üle 60% on Nõukogude Liidus sotsialistlike ehitustöö wiinud niisugusesse ajajärku, kus küsimus sotsialismi võidu kasuks Nõukogude Liidus on lõpulikult ja tagasipööramatult otsustatud.

Selles hiiglaehitustöös on eestlastest proletaarlased, kehvik- ja keskmik-talurahwas samuti aktiivseteks võitlejateks kõigil aladel. Üldine kollektiiviseerimine on läbi viidud pea kõikides suuremates eestlaste asukohtades nii Leningradi oblastis, Siberis kui ka mujal. Kulakuteklassi lõplik likvideerimine lausakollektiiviseerimise alusel eesti külades on lähema aja küsimus.

Kõik see on saavutatud ägeda võitluse teel, kus kehvik- ja keskmiktalurahwas proletariaadi toetusel ja tema eelwäe, kommunistlike partei, juhtimisel wiimasele kurnajateklassile — kulaklusele — otsustawa lahingu andis.

Kuid klassiwõitlus pole veel lõppenud, waid uude astmesse jõudnud, kus see võitlus teistsuguse kuju wõtab. Kollektiivmajapidamiste edaspidine arenemine oleneb nende majanduslisest kindlustamisest, kus klassiwaenlane veel wisalt vastu püüab panna. Ühes sellega terawneb iga päewaga võitlus töörahwa kodumaa — NSW Liidu ja kapitalistlike maade wahel. See kõik annab klassiwõitlusele praeguses rewolutsiooni arenemise astmes uue ilme, kus kõik waenulise klassi jäänused wastase poolt ära kasutatakse võitluseks kõigil meie töö aladel.

Sm. Stalini kiri „Proletarskaja Rewoluutsija“ toimetusele näitas selgelt seda, kuidas kontrrevolutsiooniline trotskism praegu teesid otsib töötawatesse hulkadesse tungimiseks, et seal rahwuswahelise kontrrevolutsiooni agentuurina sotsialistlike ehitustööd lõhkuda.

Üheks niisuguseks rahwuswahelise kontrrevolutsiooni agentuuriks NSW Liidus on eesti rahwusdemokratism, mis on otsekohe eesti kulaku ja walge eesti kodanluse tööriistaks töötawate eestlaste hulkades, kes ülesandeks seadnud neid hulke sotsialistlike ehitustööst eemaldada.

Seltsilised on „Edasi“ ja „Leekide“ weergudelt juba lugenud neid paljastusi eesti rahwusdemokratismist ja näinud nende kahjutegewat nägu, kelle eesotsas seisawad Oskar Kullerkupp ja Rannaleet. Käesolewa aasta jaanuarikuul arutas ÜK(e)P Leningradi linna kontrollkomisjon eesti rahwusdemokratismi küsimust, tunnistas selle kontrrevolutsiooniliseks waateks ja heites selle tõttu Kullerkupu parteist wälja, kui rahwusdemokratismi ideede kandja eestikeelses kirjanduses NSW Liidus.

Samal ajal andis kontrollkomisjon juhtnõõrid wõitlust rahwusdemokratismi wastu kõwendada, teda lõpulikult purustada laialiste t oliste ja kolhoosnikkude hulka mobiliseerimisega sellele wõitlusele.

Ka „Naist olise ja naiskolhoosniku“ toimetus on kohtadelt sõnumeid saanud, mis r aagiwad sellest, et rahwusdemokratism on pinda leidnud naisseltsiliste keskel. Nii näiteks kirjutab Pihkwast meile naisseltsiline K. et „need likwideeritud eestlastest kulakud, kes Pihkwa ringkondadest wälja saadetud, ei ole kulakud, waid higi ja waewaga haljale oksale jõudnud.“

Kuid t epooldest ei ole lugu mitte nii.

Milles seisab kontrrewolutsioonilise eesti rahwusdemokratismi sisu?

Rahwusdemokratism eitab klassilist kihinemist eesti külades

Rahwusdemokraadid toonitawad, et eesti asundused on asutatud Eestist wälja r nnanud talusulaste ja m isat oliste poolt, kes siin,   d ja p ewad t od tehes, oma wisaduse ja t oarmastuse tõttu wene talupojast majandusliselt kõrgemale on tõusnud, et nad w drast t oj udu ei eksploateeri ja seega kehvik- ja keskmiktalurahwa hulka kuuluwad.

„Et eesti asunik on kultuurne talupoeg, mis temal aitas oma majapidamist paremine sisse seada.“

Kogu kulaku eitamise loo on rahwusdemokratism papp Nigoli raamatust, mida seltsilised kuulnud, omaks wõtnud, seega walge eesti kodanluse h uds na teostades, et meil pole klasse ega klassiw itlust, „oleme kõik üks armas eesti rahwas“.

Missugune oli aga tegelikult eesti küla enne suurt murrangut?

Eesti asundustes oli kulakline kiht enne kollektiwiseerimist palju suurem, kui wene külades. Eesti kulak ei jõudnud wene talupojast mitte „wisa t oga“ paremale järjele, waid suurema eksploateerimisega, milleks temale ta kultuurne oskus palju laiemad wõimalused andis karjaste, kasulaste ja teiste warjatud eksploateerimise wiiside tagajärjel.

Rahwusdemokratism eitab proletariaadi juhtiwat osa rewolutsioonis

Siin seatakse talurahwas (isegi kulak ühes arwatud) esikohale, kui nõukogude riigi alus.

Lenin aga õpetas, et proletariaadil on rewolutsioonis juhtiw osa, kuna talurahwas sotsialistlikes ehitust os tema liitlane on. Tuginedes kehwiktalurahwale, l i proletariaat kindla liidu kesktalurahwaga, kes n iid omas enamuses on muutunud kollhoosnikuks ja nõukogude walitsuse toeks põllumajanduse  mberkorraldamises. Kulaklus aga on rewolutsiooni waenlane, keda h witame kui klassi lausakollektiwiseerimise alusel.

Rahwusdemokraitsm eitab ühtse proletariaadi partei wajadust sotsialistlise ehitust o juhtimisel

Ta eitab Lenini õpetust ühtsest enamlaste parteist, seades kommunistlise partei kõrwale w ikekodanlisi parteisid, mille tõttu ta täielikul ühte sulab kontrrewolutsioonilise trotskismiga.

Need on eesti kontrrewolutsioonilise rahwusdemokratismi p hiseaded. Neist wälja minnes eitab ta eesti kulaku kontrrewolutsioonilist osa m o dunud kodusõjas ja järjelikult n iid kollektiwiseerimise ajajärgul, rõhutades, et „suured ja mitte õiglased rekwisitsioonid olid põhjuseks, mis ajutiselt eesti asuniku kontrrewolutsiooni leeri paiskas“ (nii kirjutas eestlastele tuntud Palwadre), kuna asunik (loe: muidugi kulak) ise olla rewolutsion ar; seega kinni m tsides seda j hkkrat kontrrewolutsiooni, mida organiseerisid kulakud paljudes eesti külades Leningradi oblastis, Siberis, Kaukaasis ja mujal 1918—1920. a.

Peale kodusõja lõppu, 1920. a., rahutegemisel Nõukogude Wenemaa ja walge Eesti wahel Tartus, agiteeris rahwusdemokratism ajakirjanduses eesti kulakut, et nüüd tuleb, tähendab, püss põõsasse peita ja paremaid aegu oodata, tuleb „küla, walla, kreisi, kubermangu nõukogudesse ja mujale sisse tungida, seal wõim oma kätte wõtta ja korratud rekwiisioonid ära kaotada.“

See oli walge Eesti kodanluse wõitlustaktika nõukogude walitsuse wastu eesti asundustes, mida ellu wiis rahwusdemokratism papp Nigoli programmi järele: „Kõik oleme ühed wennad eestlased.“

Rahwusdemokratism mätsib kinni kulaku kontrrewolutsioonilist tegewust.

Nii siis, rahwusdemokratism on kontrrewolutsiooniliste kahjutegijate wool, walge eesti kodanluse agentuur eestlastest töötawates hulkades NSWLiidus.

Kõik naistöölised, naiskolhoosnikud, kehwik- ja keskmiktalunaised ja tööliste naised, awame tule kontrrewolutsioonilise rahwusdemokratiimi pihta, sidudes seda wõitlust wiieaastaplaani wiimase aasta tööstusplaani täitmisega ia kollektiwmajapidamiste kindlustamisega *).

H.

Tõstame kõrgemale naisdelegaatide koosolekute osa linnas ja maal. Õpetame naisdelegaatide siduma marksistlist-leninistlist teooriat igapäewase wõitlusega sotsialismi ülesehitamise eest. Tõmbame paremad naisdelegaadid ning eesrinnas sammuwad naislööklased kommunistlise partei ridadesse.

Eestlased naiskolhoosnikud, kehwik- ja keskmiktalunaised, asugem enamliselt kolmanda kewade külwihoogtöö ettevalmistamisele

Kewadised külwitööd lähenewad, kuid kollektiwmajapidamised ei ole weel enamlise kindlusega selle ettevalmistuse tööle asunud. On olemas weel rida raioone, kus kewadise külwi ettevalmistuse peale weel ükskõikselt waadatakse, mis täiesti lubamata nähtus on. Niisuguse nähtuse wabanduseks tuuakse ette seda, et raioonides wenitatakse wilja kokkuostuga ja see ei wõimaldawat ettevalmistustöid alustada. Peale selle otsitakse weel igasuguseid teisi põhjusi, nagu tööjõu ja hobuste puudus jne.

Kuid niisugused asjaolud ei saa põhjusteks olla, waid põhjusi tuleb mujalt otsida.

Peab otsekohe ütleva, et kolhoosid, sowhoosid ja üksikmajapidajad ei anna külwi ettevalmistustöödele küllalt suurt tähtsust. Nad arwawad, et eks me ikka selleks ajaks walmis ole, kui külwiaeg kätte jõuab.

See näitab, et ettevalmistustööd lähewad isewoolu teed.

Kuid seesugustele nähtustele tuleb lõpp teha ning murrang toime panna, et kolmandat enamlist kewadist külwitööd enamliste tempodega läbi wiia.

Raioonide ülesanne on hoolt pidada, et saaks kogutud seemnefondid niisuguses suuruses, nagu külwipinna täielikuks täiskülwamiseks tarwis.

Kuid tööd sellel alal ei lähe kaugeltki mitte rahuloldawalt, wõrreldes läinud aastaga.

1. weebuariks olid seemnekogumise plaanid täidetud ainult 33%, läinud aastal samal ajal aga—55%. *Peab tähendama, et Leningradi oblastis, muuseas ka siin-*

*) Pikemalt waata wõitluse üle rahwusdemokratiimi wastu „Klassiwõitlus“ nr. 139—140.

setes eesti külanõukogudes, see ülesanne on mitterahuldavalt täidetud ja sealjuures veel halvemini, kui läinud aastal.

Ei tohi mingil tingimusel lubada, et seemnekogumine läheks wilja kokkuostu arwel. Seemnewarjajate ja äraraiskajate vastu tuleb otsustawalt wõidelda.

Seemnefondide organiseerimine peab läbi wiidama sotsialistliste meetodite alusel

Kolhoosides ja sowhoosides tuleb laialiselt sotsialistlist wõistlust, lööktööd ja ühiskondlist puksiiri wastastiku järelewaatamiseks tarwitada ja brigadide saatmist kolhoosidesse organiseerida.

Seemnekogumine ja puhastamine peab igalpool wõimalikult kiiresti lõppema. NSWLiidu rahwakomissaride nõukogu otsuse järele määrati wiimaseks lõpetamise tähtajaks warajase külwi raioonides 10. märts ja teistes raioonides — 1. aprill. Külwitöö õigeajaline ettevalmistus kindlustab selle waremini lõpetamist ning lubab kõrgemat saaki saada. Meil on rida raioone ja kolhoose, kes oma ülesande seemnekogumise alal on enamiselt täitnud, näiteks eesti kollektiivmajapidamises „Punases Loomowos“ on seemned sorteeritud ja fond kogutud.

Kõik kolhoosnikud, sowhoosnikud ja üksikmajapidajad peawad ükskõiksuse, ise-woolu ja igasuguste „objektiivsete“ põhjuste vastu kewadise külwi ettevalmistuses wõitlema. Anname ka selle töö läbiwiimise käigus klassiwaenlastele otsustawa wastulöögi.

Samuti tuleb igasse kolhoosi, sowhoosi ja üksikmajapidamisse walmistusplaan wiia. Sest üheski majapidamises ei saa häid edusamme olla, kui nad tööd ei organiseeri ja stüühiliselt töötawad.

Kõik wäärnähtused ja puudused, mis kolhoosis, sowhoosis ja üksikmajapidamistes nähtawale ilmuwad, tulewad kindla plaani alusel likwideerida. Igas kolhoosis ja üksikmajapidamises peawad seemned täielikult puhastatud olema, wõi puhta sordiseemne vastu ümber wahetatud. Otsustawalt tuleb seesuguste eelarwamiste vastu wõidelda, et ükskõik missuguseid seemneid ka ei külwaks — ikkagi annawad nad saaki.

Toome näite, kuidas 1930. aastal Rongowitsa külas kulakud ja nendele kaasatundjad üksikud kehwikud ja keskmikud tahtsid kewadist seemnewahetust nurja ajada. Seemneid wahetusele wiies kiskusid nad seemnekotid regedelt maha ja wiisid koju, tähendades, et wili kaswawat wahetamiseta. Niisugustele nähtustele peab kindel wastuhoop andma ja selgitama kolhoosnikkudele ja kehwik- ja keskmiktalupoegadele, et nende eneste huwides on puhast sorti seemnetega külwamine. Ainult puhastatud ja puhast sorti seemned ning õige külwikord ja wäetamine tõstawad wilja saaki mitu ja mitu korda, ja selle kättesaamine ongi praegusel ajal meie peaülesanne.

Niisama peawad kõik kolhoosid, sowhoosid ja üksikmajapidajad kõik põllutööriistad juba 1. märtsiks korda seadma. Peab tähendama, et warajase külwi raionides traktorite parandamine aeglaselt edeneb. Traktorijaamades ei ole veel töökojad wastawalt sisse seatud, mis traktorite remonteerimist takistab.

Siin tuleb traktorijaama juhatajatel ja töölistel oma töös murrang läbi wiia ja oma remonditööd brigadilisel ja tükitöö alusel sisse seada. Ainult see kindlustab nende traktorite õigeajalist parandamist.

Tuleb ette ka niisuguseid nähtusi kollektiivmajapidamistes, kus küllalt hobuse tööjõu tähtsust ei hinnata ja äärmiselt toorelt ja hooletult hobuse tööjõuga ümber käiakse. Siin tuleb kõikidel kolhoosnikkudel ja sowhoosnikkudel hoolega silmas pidada, et hobuste ja noorte warssade eest paremini hoolitsetaks ja neid kaswatataks.

Waatamata sellele, et meie traktoritööstus jõudsasti areneb ja wäljalastawate traktorite arw kaswab, ei suuda meie siiski veel käesolewal aastal rohkem kui 30% külwitöödest traktoritega warustada. See on põhjuseks, et meie peame hobusekaswatusse tähtsusele veel rohkem rõhku panema ja nende kaswatus arendama.

Käesolewa kewade külwihoogtöö ülesandeks on 102 miljoni hektarit täis külda (läinud aastal 97,5 miljoni hektarit). Et neid ülesandeid, mis meie põllumajanduses

ees seisawad, wõidukalt täita, selleks peame kõik puudused sm. Stalini 6-e tingimuse alusel kolhoosides likwideerima ja töö ümber korraldama.

Meie põllumajandus on 62,4% kollektiiviseeritud. Tähtsamad terawilja raioonid on täielikult kollektiiviseeritud ning järelejäänud osa on ette nähtud 1932—33. aastatel kollektiiviseerida.

Kuid wastawalt sellele arwulisele kaswule ei ole veel kõikides kollektiivmajapidamistes tööd õieti organiseeritud, näiteks Wolossowo raionis „Jõu“ nimelises kolhoosis. Reas kolhoosides ja sowhoosides leiab aset wastutamatus, wõrdsustamine, sissetulekute jaotamine hingede järele, tööjõu korratu kasutamine ja muud wäärnähtused.

ÜK(e) Partei keskkomitee otsus kollektiivmajapidamiste kindlustamise kohta peab igas kolhoosis ja sowhoosis kiiremalt ellu wiidama.

Igas sowhoosis, kolhoosis peab tööjõud brigaadidesse organiseeritud olema. Tuleb luua alalised brigaadid üksikute tööharude ja põldude järele. Kui on kiired tööd, mis korraga rohkem tööjõudu nõuawad, nagu wiljakoristamine, siis peab brigaadi tagawara-tööjõuga warustama. Nende brigaadide juurde kinnitatakse alaliseks masinad, tööriistad loomad ja hobused.

Brigaadid on wastutawad kogu töö eest, niisama selle eest, et masinad ja tööriistad alati korras ja hästi hoitud oleksid ning et neid ei jäetaks wälja wihma kätte ega ära ei lõhutaks. Loomade ja hobuste eest peab ka brigaad hoolitsema, et nad hästi ja õigel ajal söödetud ja korras oleksid.

Kollektiivmajapidamised ei tohi kewadiste tööde ettevalmistamisel ka kehwik- ja keskmikmajapidamisi unustada, waid peawad igakülgselt oma abi ja toetust andma neile, kes seda hädaliselt wajawad, ja igatmoodi neile kollektiivse töö paremusi ja kasulikkust näitama.

Kolhoosnikud, sowhoosnikud, kehwik- ja keskmiktalupojad ei tohi oma kolhoosilises ehitustöös ka meie klassiwaenlast — kulakut unustada.

Klassiwaenlane kulak püüab wiimases meeleheitlikus wõitluses igasuguste wõtetega ja juttudega meie tööd lõhkuda. Kulakud püüawad näidata, et töötuspäewad pole elulised, et tarwis saak hingede peale ära jaotada, et seemnefondide kogumist pole tarwis jne.

Samuti peame wõtlemas ka „pahem“- ja parempoolsete ja nendele leplikult suhtujate wastu, kes meid õigest parteiliinist kõrwale tahawad tirida ja kes kulaklusele kätte mängiwad.

Nende ülesannete läbiwiimiseks tuleb kolhoosides hulgalist poliitkaswatuslist tööd kõwendada, seda paremini seada, et kolhoosnikkudest teadlikke sotsialismi ehitajaid kaswatada.

Hilda Wisnapuu.

Simiititsa kolhoos „Uus tee“

Wolossowo raionis on naiskolhoosnikud erilist entusiasmi üles näidanud sotsialistilise karjakaswatuselise omadusliste näitajate tõstmise alal. Naiskolhoosnikud-lõõklased on põllul sagedasti kõrgemaid omaduslisi näitajaid saa wutanud, kui meeskolhoosnikud.

Simiititsa kaubapiimafarmi on käesolewal ajal 181 lüpsilehma ja 165 noorlooma koondatud.

Ühe karjalaudatöölise peale tuleb keskmiselt 10—12 lehma.

Läinud aastal oli harilikuks nähtuseks lüpsjate koosseisu sagedane muutmine, käesolewal ajal on otstarbekohasema ja õige töökorralduse tagajärjel need puudused kõrwaldatud.

Karjalauda tööliste seas on laialiselt sotsialistiline wõistlus ja lõõktöö aset leidnud. Rõhuw enamus nendest lõõklastest on premeeritud.

Eeskujulikumad lõõklased on lüpsjad E. Korko, Piritihina ja E. Armina.

Elfride Korke,

Simiititsa „Uus Tee“ kaubapiimafarmi parem lüpsja. Hea töö eest mitu korda premeeritud. Töötab lüpsmise peal rohkem kui aasta.

Ekateriina Armina,

Simiititsa „Uus Tee“ kaubafarmi tööline. Lööklane, parem lüpsja, mitu korda premeeritud. Tema järelwaatuse all olewat lehma „Sellat“ on ka mitu korda premeeritud hea pilmaanni eest.

Wäike enamlane

... Tütar Walentiina oli seitsme ja poole aastane — kuldwapiga nõukogude passi punasele kaanele märgitud. Saksa saadik Moskwas keerutas kaua aega passi käes. Ta ei tahtnud wäljakutsuwale punasele passile wiisat, peale panna. Kuid Eugeenia Petrowna sõitis ühes tütreaga mehe — saksa töölise Gustaw Schmidt juurde, kes mitu aastat nõukogude wabrikutes töötanud ja nüüd Berliini tagasi läinud. Sekretär teadis, et seaduse järele ei saa naisele mehe juurde sõitmist keelata, isegi siis, kui ta kommunist on.

— See enamlane oleks wõinud Moskwas istuda.

Õigus, Schmidt on ka kommunist, tema on sakslane, oma inimene — see on iseasi. Kas Saksamaal naisterahwaid wähe? Oli tarwis tal ennast nõukogude naisterahwaga siduda!

Wastu tahtmist paneb ta wiisa passile. Kuidas see ka ei olnud, kuid tütar Walentiina jõudis wäljamaale.

Walka, kes punases Moskwas sündinud ja Iljitshi surma järele kunagi oma elus selle piiridest wälja polnud sõitnud, on nüüd korraga ühe õoga kapitalistlise Saksamaa pealinna Berliini jõudnud.

Waksalis on näha tüsedaid sakslasi kõwakübarate ja targeldatud kraedega; nad joowad wahutawat õlut suurtest kruusidest. Paksudel kõhtudel säravad kuld uuri- ketikesed.

— Waata, ema! Kodanlane! — kilkas Walka lustiliselt ja ei tahtnud waksalist lahkuda.

— Ah ema, — jutustas Walka saksa wanaema kingitusi lahti tehes, — kui sa teaks, kui ilus see kooperatiiv on!

— See ei ole mitte kooperatiiv, — ütles ema. — See on kaubamaja, eraette- wõtja oma.

— Eraettewõtja! Ja tal on nii suur wiiekordne kauplus! — Walka ei olnud sellega nõus, ja wangutas pead.

— Ei wõi ju olla, kust sai eraettewõtja niipalju raha?

Ema seletas seda seisukorda, missugune wahe on eraettewõtja wahel Nõukogude Liidus ja kapitalistlikes riikides.

Isa ja ema ei saanud Walkale korraga kõiki üksikasju Berliini elust ära seletada.

Kahe kuu pärast rääkis Walka juba saksa keelt. Isa imestas tema wana-Berliini kõnewiiside teadmiste ja wäljarääkimiste üle.

Kuid mida rohkem Walka saksa keelt rääkima õppis, seda wähem sai temast aru wanaema.

Waatamata sellele, et wanaema kogu oma elu aeg oli puudust kannatanud, oli ta kodanliste arusaamiste ja eelarwamiste juurde jäänud. Tõsi, tema surnud mees, isa, wennad ja pojad kõik olid wanad töölised, kuid tema oli kogu oma elu aeg kodune perenaine, kelle silmawaade ulatas ainult pliiti ja sukkade nõelumist nägema. Walka isa Gustawi austas ta wäga, kuid suureks hirmuks wanakesele oli talle poliitiline meelsus, millest ta kunagi ei püüdnud aru saada.

— Saksa wanaema on kodanlane, — seletas Walka, — kusagil ta ei tööta, koos- olekutel ei käi ja terwete päewade wiisi pühib ainult tolmu ja pakub mulle worsti süüa.

— Wanaema on ju wana, temal pole enam midagi tarwis teha, ta ei wõi enam töötada.

Kuid oktoobrilast ei saanud nii kergesti sellele arwamisele wiia.

— Wõi wana! No see on alles uudis. Wanaema Moskwas oli ka wana ja töötas nagu kõik teised, käis iga päew töö. On selge, et saksa wanaema on kodanlane.

Korra jalutades nägi Walka keiser Friedrich Barbarossa pilti.

— Kes see halli habemega wanamees on? — küsis Walka.

Wanaemal ei olnud iseäralisi teadmisi ajaloost, kuid ka seda ei tahtnud ta poja- lapsele tunnistada.

Ja hakkas fantaseerima. Barbarossa olnud inimene, kes kogu oma elu aeg wõidelnud õiguse ja headuse eest. Lõpuks kiusatud teda palju aastaid taga. Wanaema jutustas ilusasti wangiwahtide pilkamistest süüta inimese üle. Ka tütarlaps tundis hallihabemelisele wanakesele kaasa.

— Teda pilgati ja piinati ja siiski kaswas tal niisugune pikk hall habe.

— Kes teda siis aitas?

— Waresed, — ütles wanaema waimustatult. Tütarlaps pidas neid sõnu iseäranis kindlasti meeles.

— Ah sina, wanaema, räägid rumalusi. Waresed on linnud ja kuidas nad saavad wangi aidata. Mina tean, kes wõis teda aidata — Mopr. Mopr aitab alati wangisid.

Walka püüdis saksa wanaemakest selle üle, mis ta Moskwas näinud, informeerida. Tema kirjeldas Moskwa uulitsaid, lastesõimi, suuri demonstratsioone, laulis pioneeride laule ja näitas kuidas marsitakse.

Wanakene tundis, et lapse waimustatud sõnades peitus nagu isesugune teine ilm, isesugune uus ja rikas elu, kuid seda uut omandada ei jatkunud tal jõudu. Peale selle tegi wanakesele see meelehaiget, et lapselapsel head kombed puuduvad, ei oska jalakniksu teha ja üldse „pole niisugune nagu kõik teised tütarlapsed“.

— Mispärast selle maja eesuksele on kirjutatud, et „sisseminek ainult härrastele“? Kõik härrased on ju Musta merde ära uputatud, — imestab Walka trammiteenijate ütelust korrates.

— Mispärast proua Wintzil on kuus tuba, kus ta ainult oma mehe ja koeraga elab, kuna Erna, uksehoidja tütar, elab ühes toakeses wanematega, wendadega ja õdedega — kokku seitse inimest? Mispärast ei wõeta Wintzilt mõni tuba ära ja ei anta Ernale? Mispärast siin Berliinis nii vähe Lenini pilte on? Kes siin Lenin on?

Ja kuidagi ei saa Walka küsimust lahendada, mis teda esimesest päewast peale juba imestama pani:

— Kuidas see wõib olla, et siin kõik kauplused, wabrikud, ajalehed on eraomanik- kude käes? Kust nad saavad ja kuhu panewad niipalju raha?

Ema seletas kapitalismi korrast, mille järele selgus, et kapitalismi ajal ühed inimesed töötawad teistele, et ühed inimesed — kapitalistid — midagi ei tee ja väga hästi elawad, teised aga enamuses õöd ja päewad töötawad ja sealjuures peaaegu nälgivad.

Ema sõnade järele on Walka sügawasti wapustatud.

— Aga kui neile kapitalistidele ära seletada, kui rumal see on, mida nad teewad, wõib olla et nad siis enam ei tee? — küsib tütarlaps.

— Nad seda ju teawad.

— Ja nende lapsed ka teawad seda?

— Lapsed? Lapsed seda alati ei tea.

— Nii siis, ma hakkam neile seda selgitama, — otsustas Walka.

Walka saadeti kooli. Wiie päewa pärast kutsub naisõpetaja ema kooli.

— See on kuulmata ja lubamata asi, — lausub õpetaja. — Nägematult lähened lastele ja kuulen, kuidas Walentiina kõneleb: „Jumal — see on rumalus. Kiriku- test tarwis teha klubid töölistele. Ja jumal ka midagi ei tee, sest teda ei ole olemaski.“

— Olge head ja karistage Walentiinat.

Kui naiiwne on see saksa naisõpetaja!

Mändade all

(Naissaarelt)

Mõteldes kuulatan mändade müha,
waatlen kuuvalguses tukkuwaid puid.
Kõrgel künkal te peate wist püha,
künka all palju on wendade luid.

*Männad need weriseid wõitlusi näinud,
küsiwad mühades: miks wahin ma siin?
Männad, kas teil siis meelest on läinud? —
Mu sõpradel siin oli wiimane piin!*

*Ma mõtelda ainult siin sõprasad tohin —
seks üksi ma tulingi waatama teid.
Ja mändade wastuseks nende kohin:
siit, siit sina leida wõidki neid.*

*Suuremad aated teid wõitlusse kandsid,
wabadust ihkasid karedad käed.
Elu siin selle eest äragi andsid
sõbrad, kelle haudasid warjawad mäed.*

*Kuulan ma weelgi mändade müha,
taliöö waikusel mõtlewaid puid.
Kalmude küngastel peate wist „püha“?
Künka all palju on wahwate luid...*

LINDA HÄMALOW.

KINDLUSTAME RAHWUSWAHELIST SIDET

Klass klassi wastu

Kapitalistline Saksamaa presidendi walimiste eel

Seitse aastat juba ajab kindral von Hindenburg, kes ilmasõja ajal kümneid tuhandeid wene proletariisi Maaseri järwedesse ja soodesse uputas, kapitalistide klassi poliitikat.

Hindenburg kirjutas alla erakorralistele seadustele, nagu tööliste palkade wähenemine, töötaõliste abiraha wähenemine, peaaegu täielikult emade ja laste seaduste ning tööliste lastele piima ja supi wäljaandmise ärakeelamine.

Kuid samal ajal kirjutas Hindenburg niisugustele dekreetidele alla, mis suurtöösturitele ja suurmajapidajatele miljoneid marke kasu kindlustawad.

Hindenburg on fashistlise „Teraskiiwri“ auliige. Fashistlised organisatsioonid kasutawad presidendi ja walitsuse pea Brüningu wõimu, et fashistlist diktatuuri maksmata panna. Hindenburg on saksa kodanluse kandidaat wabariigi presidendi walimistel.

Kommunistiline partei Saksamaal seab kapitalistlisele wäerinnale wastu ühise proletariaadi wõitluswäerinna.

Saksamaa kommunistilise partei keskkomitee otsustas punaste tööliste kandidaadiks wabariigi presidendi kohale seada kommunistilise partei juhi sm. Ernst Thälmanni.

Kommunistiline partei Saksamaal pöörab tööliste, naistöoliste, töötatöoliste ja töölisnaiste, tööliste-sotsiaaldemokraatide poole ettepanekuga reaktsiooni wastu ühine wäerind moodustada. Saksamaa kommunistiline partei kutsub naistöolisi, töötatöolisi ja töölisnaisi wõitlema leiwa ja wabaduse eest ning wiltsuse ja orjuse wastu.

Saksamaa kommunistilise partei juht sm. Ernst Thälmann soowitas parteile Veddingeni parteikongressil tõsisemat tähelepanu pöörata eriti naistöoliste organiseerimisele.

Kongress otsustas wõitlust kindlamini pidada, et saawutada tõelist üheõiguslust ja naistöoliste kui rõhutawa klassi osa wabastamist. Orjastatud ja eksploateeritud naistehulgad on arusaamisele jõudnud, et ainult kommunistiline partei peab wõitlust töötawate naistehulkade jõhkra eksploateerimise ja orjastamise wastu.

Käesolew walimistewõitlus Saksamaal langeb ühte Rahwuswahelise kommunist- lise naistepäewaga. Kolmas töötawate naisterahwaste natsionaalkongress, mis on üheks suuremaks massilise poliitilise hoogtööde läbiwiijaks, tuli 6. märtsiks kokku. Rahwuswahelisel naistepäewal kutsub Saksamaa kompartei hulkasid üles neist suurtest demonstratsioonidest osa wõtma, mis seowad walimisehoogtööd ja 8. märtsi läbiwiimist.

Saksamaa kommunistline partei wiib oma töö otsekohe tehastesse, wabrikutesse ja töökodadesse ning peab wõitlust naistööliste töötasu vähendamise wastu, ühe- suguse tasu eest ühesugusel tööl.

Partei organiseerib tööta naistööliste wäljaastumisi töøbörserl, töowähendamise wastu ja mitterahuloldawa toetuse andmise wastu ettewõtjate ja riigi arwel.

Kommunistline partei Saksamaal tõmbab töölisnaisi wõitlusele meeste töötasu vähendamise wastu, et perekonnad ei jääks leiwata.

Ta mobiliseerib kõiki eksploateeritawaid wõitlusele endi nõudmiste eest, mida Saksamaa kommunistline partei oma programmis töötawate naiste kaitseks ja wabas- tamiseks üles on seadnud.

Täna, 8. märtsil, iseäranis tutvustab kommunistline partei Saksamaal laialistele proletaarsetele naistöölistele meie wiisaasta hiiglaplaani. Meie NSW Liidu nais- töölisi eeskujuks tuues, näitab ta neile, et kriisist wälja pääseda wõib ainult rewo- lutsioonisel teel.

Naised wõitluse eelridades

Pildike kokkupõrkamisest Heimwehriga Austrias

Kuidas Austria naisterahwad faschistidega wõitlewad, näitab meile järgmine lookene, mis wõetud Saksamaa naistööliste häälekandjast - „Frauen-wacht“ 1931. a. detsembrinumbrist.

Pühapäewa hommikul äratati mind warakult: „Rewolutsioon on lahti! Heimwehr (kodukaitse) marsib tänowatel Loebneri platsi poole. Inimesi peetakse tänowatel kinni ja nõutakse: „kuhu lähed!“ Kohe ruttasime tänowale, kus juba palju rahwast liikumas, kes kõik rõõmustawad selle üle, et rewolutsioon kätte on jõudnud.

Salasosin käib ringi: „Saksamaal on rewolutsioon lahti puhkenud. Wiinis on kõik segamini ja Wiini-Uueslinnas on suured rahutused!“ Kahjuks oli nende mõtete aluseks ainult soow. Meie küsime Heimwehritl täies põlgatuses:

„Kas teie siis ei tea, et teid klassiwendade mõrtsukateks on määratud?“

Need töölistes seletawad:

„Waadake siia, need sõjariistad on meile wägisi kätte antud, kes kaasa minna ei taha, neid ähwardatakse maha lasta. Aga olge kindlad, meie tööliste peale ei lase, meie teame, kus meie waenlane seisab.“

Kõigile Heimwehri liikmetele ei antud sõjariistu kätte. Anti ainult ustawamatele. Kõik ametiühisuse liikmed on tänowatel, aga kus on siis need sotsiaaldemo- kraatlikud juhid? Ainult meie, kommunistid, oleme kohtadel. Suurel Loebneri platsil puhkeb wõitlus lahti. Seal tormawad 12 suurt riigiautot, heimwehrlasi täis, kes pealaest jalatallani sõjariistus, kohale. Rahwahulga ärewus on kirjeldamata:

„Tööliste mõrtsukad! Närud!“

Naisterahwad kargawad autode juurde, põrutawad rusikatega aknatesse, sülitawad heimwehrlastele näkku, kelledest paljud häbi pärast kõrwale wahiwad, et neid ära ei tuntaks.

Faschistid wiiakse Gärneri hotelli, kus nende keskkoh (staap) on. Riided ja sõjariistad on juba seal.

Meie kutsusime töölisi üles kommunistidega ühiselt faschistide wastu wõitlema. Meie üleskutse wõeti wastu ja naised ei olnud selles mitte wiimased. Rahwahulk ähwardas faschistide staabi kallale tungida. Umbes kahe minuti pärast ilmuwad sandarmid ja tormawad otse rahwale wastu, nuutidega, et platsi rahwahulkadest

puhastada Siin näitasid naised, et nad kedagi ei karda, astusid sandarmitele vastu, öeldes:

„Pistke meil südamed läbi, meil ei ole midagi kaotada, töötute abirahaga suureme nii-kui-nii nälga!“

Meie waidleme sandarmitega, ka neist on mõned meie poolehoidjad.

„Meie oleme ju sunnitud teie vastu wälja astuma, see on meie leib. Ega see meil kerge ei ole,“ — räägiwad nemad.

Peaplatsil räägib sm. Durstmüller erutatud rahwahulga keskel. Seal ligineb politsei ja rahwa protestidest hoolimata aresteerib kõneleja. Sandarmid käiwad wiimasega wäga toorelt ümber, wähe puudus, et kuube tal seljast lõhki ei kiskunud.

Üks naisterahwas hüüab:

„Meie peame sm. Durstmülleri wabastama!“

Tuhandepealine rahwahulk tormab kaitsepolitsei poole, naised eesotsas! See mõjub. Warsti on sm. Durstmüller waba. See on alles waimustus. Ühinenud töörahwas wõib rewolutsioonilise juhtimise all kõik wõita.

Politsei katsus lahtiste mõõkadega rahwast laiali ajada, asjata. Rewolutsioonilised töölised walitsesid tänawatel. Mis terve päewa jooksul ei juhtunud Heimwehriiga, see sündis nüüd töörahwaga.

Rasked autod tormawad kohale. Sõjawägi, warustatud kuulipildujatega ja wäljaköökidega. Need tühjendawad platsi ja tänawad.

Loebneris walitseb jälle rahu.

SÕNUMID

Eesti tööliste Haridusemaja naisseltsiliste tööst

Meie elame ajaloolisel silmapilgul, mil nõukogude proletariaat on sotsialismi alusmüüri walmis ehitanud ja oma wiieaastaplaani wiimast aastat lõpetab. Samasuguse wisadusega peame hakkama teist wiieaastaplaani teostama, et täielikku sotsialistlist korda Nõukogude Liidus maksma panna.

Esimese astme sanitaarring eesti tööliste Haridusmajas.

Siin peab kogu tööliste klassi ja kolhoosnikkude ja kehwik-keskmiktalupoegade tähelpanu olema ehitustööle juhitud, et seda ülesannet täide viia. Ees seisawad weel suured raskused ja wõitlused, kuid ei ole kindlust, mida me wõita ei suudaks. See wõitlus nõuab hulkade klassilist arusaamist ja teadlikkust ja seda klassilist poliitkaswatust peame haridusmajadest, klubidest, punastest nurkadest jne saama. Meie

Sl. Linda Jansen,

eesti tööliste Haridusmaja juures olewa punaseristi rakukese poliitinstruktor.

eestlastest töölistel, naistöölistel ja kodused perenaised ja kõik noored peawad endid sm. W. Kingissepa nimelise tööliste Haridusmaja ümber koondama, ja aktiivselt tööst osa wõtma. Eesti tööliste Haridusmaja juures töötawad igasugused ringid, nagu laulu-, muusika-, rütmika-, poliit-, kooperatiiv- j. t. ringid, milledest naisseitsilised aktiivselt osa wõtawad.

Läinud aastal töötas tööliste õhtukool, mis käesolewal aastal tehniliseks õhtukooliks muudeti. Ta töötab laiema programmiga, et töölistel jõuaksid rohkem teadmist omandada ja neid süwendada. Tehnilises koolis õpib suurel arwul naisseitsilisi igasugustel aladel, nagu rauatreialiteks, motoristideks, tehni-

Sl. S. Kuper,

eesti tööliste Haridusmaja juures olewa punaseristi rakukese büroo esimees.

kuteks jne, neist walmistatakse ette uusi kaadreid meie kaswawale tööstusele, Eriti praegu, kus suur puudus tehnilistest kaadritest igapäewaga kaswab, on tehnilisel õhtukoolil suur tähtsus kaadrite ettewalmistamises. Tööstus saab uut tööjõudu nimelt kodustest perenaistest juurde, keda wõib otstarbekohaselt ja kasulikult tööstuses ära kasutada.

Läinud aasta tehniliste ringide lõpetajad naisseitsilised töötawad praegu lõõklasketena ja brigadiiridena wabrikutes ja tehastes. Peatame üksikasjaliselt iga ringi juures

Sanitaardrushiina eesti tööliste Haridusmajas.

Kõigepealt punaseristi rakukene. Käesolewal aastal töötab punaseristi rakukese büroo läinud aastaga võrreldes nõrgemalt, kuid sellele vaatamata töötavad sanitaardrushiina ja esimese astme ring kaunis korralikult. Sanitaardrushiinat juhatab sl. Punina, kes on asjast ise huvitatud ja sanitaarasjandust väga hästi õpetab. Esimese astme ringi juhatab sm. Sosi. Käesolewal aastal võtavad eriti noored sanitaarõppusest osa, kuna eelmistel aastatel neid vähe oli.

Oleks soovitatav ja tarvilik, et veel rohkem noori, eriti pedtehnikumist ja nõukogude parteikoolist sanitaarasjanduse õppimisest osa võtaksid.

Kolmandaks hulgaliseks ringiks on meie teatristuudium, kus noortest töolistest ja naistöolistest uusi kaadreid meie kunstiväerinnale ette valmistatakse. Need on

Sl. Maria Wahter,

„Punase Tkatshi“ wabriku lööktöoline,
mitu korda premeeritud.

Sl. Paula Matiesen,

„Elektriaparadi“ wabriku lööktöoline.

töölised ja naistöölised, kes päewal wabrikutes ja tehastes töötavad ning õhtul näitelawal.

Kõikide raskuste peale vaatamata püüab meie stuudium Leningradi proletaarlasi kunstiettekannetega teenida. Eriti wäsimatult võtavad stuudiumi tööst osa sl. Köster, Teiter ja Grünberg. -

Tuleb ka Mopri tööst mõned read kirjutada, sest ei tohi olla ühtegi asutust ega

Ajakirjanduse laialilaotajate brigaad eesti tööliste Haridusmajas.

küla, kus puuduks Mopri rakuke. Naisseltsilised saavad aru, missugune suur tähtsus on Mopri tööl poliitiliste wangide toetamises. Mopr toetab tuhandeid võitlejaid, keda kodanlus püüab hävitada ja wälja suretada.

Mopri rakukese büroos töötavad ainult naisseitsilised, eriti aktiivselt töötavad sl. Rästas, Runge ja Lintrop. Seltsilised korraldasid wangide toetuspidu, mis üle 1500 rubla sisse tõi.

Naisseltsilised wõtawad aktiivselt osa 25 Isborskis tapetute nimelise tankide kolonne ehitamise hoogtööst, nad teawad, nad teawad, et kolonne peab walmis saama, et teda kunagi tarwis on nende seltsimeeste tapjatele kättemaksmiseks. Naisseltsilised moodustasid „25“ pühendatud raamatu lewitajate brigaadid, kes hakkasid majast maija käima ja neid raamatuid müüma.

Kuid saawutuste peale waatamata on meie töös ka rida puudusi, mis tarwis on kõrwaldada.

Ükski ema pole lastetoast huwitatud olnud. Pole keegi rääkinud, mis seal puudub, kuidas paremini tööd sisse seada. Lastetuba on emade poolt täiesti unustusse jäetud ning emad näeks parema meelega, et lapsed jookseks täiskaswanute keskei, mis täiesti lubamata nähtus oleks. Emad, mõelge järele, paneme ühiselt käd külge ja seame lastetoa korda.

Teiseks ei ole meie naisseitsilised huwitatud poliitringist, mis peaks kõige tarwilikumaks ja tähtsamaks ringiks olema naisseitsilistele.

Naisseltsilised peawad kõiki jookswa poliitika küsimusi tundma, sest muidu jääwad nad elust ja arenemisest maha. Kuid kahjuks ei ole ühtegi naisseitsilist poliitringis.

Selle wäärnähtuse peame kohe likwideerima.

Sest kas meie saame tõsised sotsialistlisest ehitusest osawõtjad olla, kui meil pole miinimum poliitteenadmisi, kui meie ei tea partei ja walitsuse otsusi majanduse ülesehitusest ja wõitlusest, kui meie ei tea, kuidas peab kontrewolutsioonilise trotskismi, parempoolsete kõwerduste ja moonutuste jne vastu wõitlema.

Rahwuswahelisel naistepäewal töötawad kõik naistööliselised, töölisnaised ja noored — kõik jõud tööliste Haridusemaja ümber koondada, et weel kindlamalt ja aktiivsemalt sotsialistlist ehitustööd läbi wiia. Ainult siis wõime tõsised sotsialismi ehitajad olla.

Anette Nuia.

„Noor kündja“ nimelise kolhoosi karjakaswatusest ja selle eest hoolitsemisest

Räägin seekord meie kolhoosi karjakaswatusest ja kariloomade eest hoolitsemisest. Kolhoosis on 37 lüpsilehma, 40 siga — teiste loomadega kokku on 110 looma. Karjatalitus oli kuni jaanuarikuuni väga lohakas. Loomad olid põlwini wirtsa sees, mille tõttu keegi ei tahtnud karjalaudas töötada ja sellest oli ka tingitud, et karja hoolitajaid iga päewa järele wahetati. Et loomade eest halwasti hoolitseti, on loomade piimaand wähenenud.

Sm. D. Hämalow on karjalauda juhataja, ta ei tunne mingisugust wastutust oma töös ja saab iga päew ei tea mille eest terve tööpäewa.

Jaanuaris loodi sl. Maijori aktiivsel osawõtul uus laudabrigaad, mis terweks talweks loomalauta kinnitati. Kuid siiski leidub weel puudusi töö otstarbekohasemalt ärajaotamises. On juhtumisi, kus karjatalitajad peawad metsast puid tooma, et sigadele toitu keeta wõi soendada.

Kolhoosi juhatusel tuleb tööd nii organiseerida, et see karjanduse produktsiooni omadusliselt ja hulgaliselt tõstaks ja kindlustaks.

Soowitaw oleks, et meie ajakirjas ilmuwad tehnilised majanduslikud käsitused kindlaid juhatusi annak sisseseadmise ja ehituse kohta ning igakülgseid neid küsimusi walgustaks, mis ühismajapidamistes kõige rohkem selgitust nõuawad. Selleks jõudu ja edu meie jubilaarile „Naistööliselise ja naiskolhoosnikule“, kes wije aasta jooksul oma weergudei lugejatele mõndagi ära on suutnud selgitada.

Linda Hämalow.

Iga kolhoosnik olgu huwitatud kolhoosi majanduslisest kindlustamisest

Nasimowos, „Koidu“ nimelises kolhoosis, on asutatud seakasw. kaubafarm. Kolhoosi töös tuieb nähtawale lubamata nähtusi: noorte põrsastega käiakse hooletult ümber, mille tõttu põrsaste surewus kuni 50%-ni on tõusnud.

Kolhoosi noori põrsaid toidetakse haganate ja külmanud kartulitega ja kolhoosi poolt wäljaantud toidunorm ja aluspõhk tarwitatakse ära oma isiklikes majapidamistes. Noored põrsad on pesemata ja wirtsa sees.

Kui hooldajatele ülesandeks tehakse noori põrsaid pesta, siis jäetakse see tege-mata ja leitakse tööst äraütlemiseks põhjusi.

Tuleb ka niisuguseid nähtusi ette, kus öeldakse: „ega nad minu pole, kui nad oleksid minu, siis oleksid nad paremad.“ Kolhoosis tuleb kaswatus- ja selgitustööd kõwendada, et kolhoosnikkude teadwust tõsta.

Tarwis põrsaste hoolitsemisele rohkem tähelpanu pöörata, et seesugune wastuta-matus ära kaoks ja põrsaste hoolitsemise juurde kinnitada pikemaks ajaks kindlad ja teadlikud naiskolhoosnikud.

Hästi sisseseatud seakaswatus nõuab praktilisi teadmisi, kogemusi ja hoolsat tähelpanu.

Kolhoosnikud ühes juhatusega peawad kõik abinõud tarwitusele wõtma, et niisugused wäärnähtused kolhoosis kaoksid ja seakaswatus wastawal kõrgusel seisaks.

Tuleb selgitustööd teha nende keskel, kes oma isiklised huwid kõrgemale sea-wad ühiskonna — kollektiivi — huwidest.

Kui tulewikus niisugused wäärnähtused korduwad, siis tarwis kõwemad abinõud tarwitusele wõtta.

Kui iga kolhoosnik asjast aru hakkab saama ja kolhoosi majanduslisest kindlusa-misest ja arenemisest huwitust hakkab tundma, siis kaowad sarnased pahed kolhoosi elus.

Läinud kewadel organiseeriti naisdelegaatide ring, kuid järjekindlat tööd selles ringis ei tehtud. Nüüd, mil on uus ringijuhataja, tuleb soowida, et ta hoolt kannaks, et töö tulewikus paraneks ja wastawal kõrgusel seisaks.

Siin tuleb naiskolhoosnikkudel enestel ka aktiivselt osa wõtta, et delegaatide ring korralikult töötaks.

Iga naiskolhoosnik wõtku aktiivselt osa kolhoosi majanduse ülesehitamisest!

Naiskolhoosnik M.

Naiskolhoosnikud, wõtke eeskujuks karjakaswatuse alal Liisa Linolt!

Oudowa raionis, Punase Pustoschi kolhoosis III-da karjakaswatamise brigaadi karjahooldaja Liisa Linolt on oma wanadusele waatamata üks hoolikamatest kolhoosnikkudest-lööklastest.

Tema hoolitsemisel ja toitmisel on 14 karilooma ja wasikad, peale selle lõhub ta weel puid. Kõik loomad ja wasikad on hästi ja õigel ajal toidetud ning laudas walitseb puhtus ja kord. Siis on tal weel 2 last hoida.

Seltsiline Liisa Linolt on tõsine lööklane ja kolhoosi kindlustamise eest wõtteleja.

Kord warem on seltsilist Liisa Linolti hoolsa töö eest premeeritud. Kolhoosi juhatus peab paremini lööklasi premeerima, et sel teel teisi kolhoosnikke, kes maha on jäänud, aktiivsemalt tööle tõmmata. See oleks suureks tõukeks kolhoosi are-nimisele ja sissetulekute suurenemisele.

P. W.

KONKURS-ÜLEWAATUS parema loomakasvatuse kolhoosi kaubafarmi ja naiskolhoosniku peale

Tänapäeva tähtsamaks ülesandeks on põllumajanduse organisatsiooniline ja majandusline kindlustamine. Selleks peab eesrinna sammuwate kolhooside kolhoosnikud ja naiskolhoosnikud mobiliseerima, et kolhooside konkreetseid kogemusi tundma õppida, neid teistele kolhoosidele edasi anda. Peab paremate lõõklaste tööd arwastama, täkitöö ja sotsialistilised tööwiisid sisse seadma ja tööd õieti organiseerima.

Peab kolhoosis laialisi naistejõudusid juurde tõmbama, karjakasvatuse produktiooni omaduslisset tõstma ja isikuwastutamatus ära kaotama karja eest hoolitsemises.

Et neid partei ja walitsuse direktiive sotsialistilise karjakasvatuse arendamise ja kolhooside farmide kindlustamise alal täidetaks, selleks otsustas Leningradi oblasti Kolhoossojusi juhatus kuni 1. maini hulgalist farmide ja naiskolhoosnikkude konkursi läbi wiia ja premeerida neid kolhoose ning naiskolhoosnikuid, kellel on paremad näitajad ja ülesannete täitmise kokkuvõtted.

Ka eesti kolhoosid peawd sellest ülewaatusest tingimata osa wõtma.

Farmide konkursi tingimised

1. Konkursist osa wõtta wõiwad need farmid, kes kõige paremini karja komplekteerimise ülesanded on täitnud ja ületanud.
2. Kes loomakasvatuse alal ehitusplaani on hästi täitnud (sea- ja loomalaudad ja lindude kuurid hästi on ehitanud ja ümber korraldanud).
3. Karja eest hoolitsemise, toitmise ja sanitaar-terwishoiu seadused on niiwiisi täitnud, et karja produktioon kauba hulga ja omaduse poolest oleks tõusnud.
4. Tööd õieti on organiseerinud, täkitöö sotsialistilise wõistluse ja lõõktöö alusel, regulaarselt valmistusnõupidamisi ja naisdelegaatide koosolekuid pidanud ning uusi kaadreid ette walmistanud.
5. Täielikult ja õigeaks ajaks kaubalise produktiooni, nagu piima, piimasaaduste, liha, munade, riigile andmise plaani on täitnud.

Konkursi tingimised naiskolhoosnikkudele

1. Konkursist wõiwad osa wõtta need naiskolhoosnikud, kes aktiivselt ratsionaliseerimisest osa wõtawad ja looma-, karja- ja sealaudad ning lindude kuurid paremini sisse on seadnud
2. Kellel tööwiljakuse omaduslised ja arwulised näitajad wäljatõotamisel paremad on.
3. Kes endid teatud loomade juurde on kinnitanud, mis wastutamatus hääwtab ja karja produktiooni tõstmisele kaasa aitab.
4. Töölt ärajäämised täielikult liikwideerinud on ja töödistsipliini tõstawad.

Konkursi järelwaatamine

25. oktoobrist peale loetakse konkursist parema farmi ja naiskolhoosniku peale osawõtjateks kõik raiooni kolhoossojusid, külanõukogud ja need kolhoosid, kellel kolhoosi kaubafarm on organiseeritud ja kus naisdelegaatide ning naiste valmistusnõupidamisi ja üldkoosolekuid on peetud.

Preemiat saawad need raiooni kolhoossojusid, külanõukogud, farmid ja naiskolhoosnikud, kes konkursi tingimused paremini täidawad.

Preemiasaamise õiguse määrawad kindlaks oblasti ja raioonide komisjonid.

Preemiad:	1 preemia	—	rändaw lipp.
	5 preemiat	—	ekskursioonid oblastist wäljaspoole.
	5	—	kurordi kohta.
	20	—	ekskursiooni oblastis.
	5	—	raadiosiseseadet.
	10	—	puhkemaja kohta.
	15	—	100 rubla eest tööstuskaupu ja kirjandust.
	20	—	75 rubla eest raamatukogu ja tööstuskaupu.
	40	—	50 rubla eest tööstuskaupu.
	160	—	30 " " " "

Konkursi läbiwiimise aeg ja kord

Kolhoosides kutsutakse laialine kolhoosi üldkoosolek kokku, kus kolhoosi ülesanded ja praktilised abinõud üles märgitakse.

Konkursi läbiwiimise aeg on 25. oktoobrist 1931. a. kuni 1. maini 1932. a. Konkursi läbiwiimine määratakse kindlaks 1.—10. aprilli peale; seni toimetab komisjon kolhoosides ülewaatust ja kokkuvõtteid ning eraldab wälja paremad naiskolhoosnikud - lõõklased, farmijuhatajad, brigadiirid, lüütsjad, sigade, loomade ja lindude hoolitsejad.

Kohalise komisjoni materjalid waadatakse valmistuse nõupidamistel, naisdelegaatide ja kolhoosnikkude üldkoosolekul läbi, kus ära märgitakse, mida nimelt on farm ja naiskolhoosnik konkursi jooksul teinud.

Lõpuks eraldatakse wälja wastawad kandidaadid premeerimiseks. Üldkoosoleku materjalid tulewad 10. aprilliks raioonikomisjonile ära saata. 10.—20. aprillini teeb raiooni konkursikomisjon kokkuvõtteid ja saadab materjalid oblasti konkursikomisjonile. 20. aprillist teeb konkursikomisjon konkursi ülewaatuse ja määrab preemiat, mis oblasti kolhoossojusid kinnitawad.

Kõik eesti karjakasvatuse kaubafarmid ja naiskolhoosnikud, wõtke aktiivselt osa konkursist ülewaatusest!

Hind 20 kop.

Tellige oma ajakirja
„Naistöoline ja naiskolhoosnik“
pikema aja peale — aastaks või pooleks aastaks.

Tellimise hind — 1 rubla aastas.

Tellimisi võetakse vastu: postiosakondades, „Naistöolise ja naiskolhoosniku“ lugemise ringides ja Leningradis Haridusmajas.

Ответственный редактор: С. Аллерман.
Технический редактор: А. Лукнин.

Издание № 15. Сдано в набор 29/II 1932 г.

Подписано к печати 7/III 1932 г. Формат 74×105. 1¹/₄ печ. листа.
Бегль 10. Колич. букв в печ. листе 77024. Обложка 19256 зн. Все-го 96280 знаков.

„Работница и колхозница“ № 34

На эстонском языке.

Издательство „КЮЛЬВАЯ“, Ленинград 31, улица 3-го Июля, дом № 48.

Ленинградский Горлит. № 36871. — Тираж 2000. — Заказ № 2712.
Типография „Кюльваля“, ул. Дзержинского, 49.